

Wonen overal, ergens thuis?

Ik werk met mensen met dementie in een verpleeghuis. Als 'wonen' ergens een thema is, dan is het hier. Mijn werk is niet om mensen te helpen met wassen en aankleden, maar ik doe, zoals ik altijd zeg, 'de leuke dingen'. Ik ga met mensen naar buiten, verzorg clownsoptrédens, we drinken koffie, we lezen de krant, we luisteren naar muziek... wat mensen maar willen. Wat iemand wil is altijd de leidraad.

PETRA VAN DER HEIDEN

Petravdheiden@hotmail.com

Leonard

Een paar maanden geleden kwam Leonard bij ons wonen, terwijl zijn vrouw nog gewoon thuis woont. Dat is moeilijk voor hem en het kost hem veel moeite om bij ons te wennen. Hij is het liefst buiten en

loopt dan naar zijn zus, die in de buurt woont, of naar zijn oude huis, wat anderhalf uur lopen is. Hij maakt weinig contact met andere bewoners. Wanneer iemand hem aanspreekt zal hij reageren, maar hij is in zichzelf gekeerd. Hij is hier duidelijk niet gelukkig.

Frans

Vandaag kwam Frans op onze etage wonen. Ik maakte kennis met een man die op zijn gemak is en vrede heeft met de situatie waarin hij beland was. Zijn kinderen waren druk bezig om zijn appartement gezellig te maken. Hij vertelde dat hij hiervoor vier dagen per week naar het Odensehuis, een dagopvang voor mensen met dementie, ging. Daar zong hij graag, terwijl een van de andere bezoekers hem begeleidde op de piano. We kwamen er al snel achter dat Leonard die begeleider was en nu ook nog zijn nieuwe buurman is!

Frans en Leonard

Frans doet meteen, de eerste dag, mee aan de gezamenlijke lunch. Hij maakt

kennis met de andere bewoners. Het weerzien met Leonard is hartelijk: ze zijn meteen weer vertrouwd met elkaar. Ze eten samen en ik word gersaakt door een vraag die Frans aan Leonard stelt, namelijk: "Hoe is het voor jou om hier te wonen?" Leonard laat merken dat hij het niet naar zijn zin heeft, ook omdat hij niet meer bij zijn vrouw kan wonen.

Voor mij was die korte ontmoeting bijzonder. Ik beseftte dat Frans iets deed wat mijn collega's en ik moeilijk vinden: iemand eerlijk vragen hoe het is om hier te wonen. Wij hebben die onbevangenheid niet omdat we denken dat we er iets mee moeten doen. Maar het kan ook belangrijk zijn om alleen naar iemand te luisteren.

Ik heb de hoop dat Leonard dankzij de aanwezigheid van Frans, bij wie hij zich vertrouwd voelt, zich bij ons meer thuis gaat voelen. ■

PS: Frans en Leonard zijn gefingeerde namen.

